दुर्य्योधनाय व्यसृजद्भीमो भीमपराक्रमः । तं प्रहारमसंभ्रान्तो लाघवेन महाबलः ।
मोघं दुर्य्योधनश्चक्रे तत्राभूद्विस्मयो महान् । सा तु मोघा गदा राजन् पतन्ती भीमचोदिता ।
चालयामास पृथिवीं महानिर्घातनिस्वना । आस्थाय कौशिकान्मार्गानुत्पतन् स पुनः पुनः ।
गदानिपातं प्रज्ञाय भीमसेनश्च वञ्चितं । वञ्चयित्वा तथा भीमं गदया कुरुसत्तमः ।
ताडयामास संक्रुद्धो वक्षोदेशे महाबलः । गदया निहतो भीमो मुह्यमानो महारणे । १२२५
नाभ्यमन्यत कर्त्तव्यं पुत्रेणाभ्याहतस्तव । तस्मिंस्तया वर्त्तमाने राजन् सोमकपाण्डवाः ।
भृशोपहतसङ्कल्पा न हृष्टमनसोऽभवन् । स तु तेन प्रहारेण मातङ्ग इव रोषितः ।
हस्तिवद्धस्तिसङ्काशमभिदुद्राव ते सुतं । ततस्तु तरसा भीमो गदया तनयन्तव ।
अभिदुद्राव वेगेन सिंहो वनगजं यथा । उपसृत्य तु राजानं गदामोक्षविशारदः ।
आविध्यत गदां राजन् समुद्दिश्य सुतन्तव । अताडयद्भीमसेनः पार्श्वे दुर्य्योधनं तदा । १२३०
स विह्वलः प्रहारेण जानुभ्यामगमन्महीं । तस्मिन् कुरुकुलश्रेष्ठे जानुभ्यामवनीङ्गते ।
उदतिष्ठत्ततो नादः सृञ्जयानां जगत्पते । तेषान्तु निनदं श्रुत्वा सृञ्जयानां नरर्षभ ।
अमर्षाद्भरतश्रेष्ठ पुत्रस्ते समकुप्यत । उत्थाय तु महाबाहुर्महानाग इव श्वसन् ।
दिधक्षन्निव नेत्राभ्यां भीमसेनमवैक्षत । ततः स भरतश्रेष्ठो गदापाणिरभिद्रवन् ।
प्रमथिष्यन्निव गिरेः भीमसेनस्य संयुगे । स महात्मा महात्मानं भीमं भीमपराक्रमः । १२३५
अताडयच्छङ्खदेशे न चचालाचलोपमः । स भूयः प्रहृष्टोभे पार्थस्ताडितो गदया रणे ।
उद्भिन्नरुधिरो राजन् प्रभिन्न इव कुञ्जरः ।
ततो गदां वीरहणीमयोमयीं प्रगृह्य वज्राशनितुल्यनिस्वनां । अताडयच्छत्रुममित्रकर्षणो बलेन विक्रम्य धनञ्जयाग्रजः ।
स भीमसेनाभिहतस्तवात्मजः पपात सङ्कल्पितदेहबन्धनः । सुपुष्पितो मारुतवेगताडितो वने यथा शाल इवावघूर्णितः ।
ततः प्रणेदुर्जहृषुश्च पाण्डवाः समीक्ष्य पुत्रं पतितं क्षितौ तव । ततः सुतस्ते प्रतिलभ्य चेतनां समुत्पपात द्विरदो यदा
ह्रदात् । १२४०
स पार्थिवो नित्यममर्षितस्तदा महारथः शिक्षितवत् परिभ्रमन् । अताडयत्पाण्डवमग्रतः स्थितं स विह्वलाङ्गो जगतीमुपा
स्पृशत् ।
स सिंहनादं विननाद कौरवो निपात्य भूमौ युधि भीममोजसा । बिभेद चैवाशनितुल्यतेजसा गदानिपातेन शरीररक्षणं ।
ततोऽन्तरीक्षे निनदो महानभूद्दिवौकसामप्सरसाञ्च नेदुषां । पपात चोच्चैरमरप्रवेरितं विचित्रपुष्पोत्तरवर्षमुत्तमं ।
ततः परानाविशदुत्तमं भयं समीक्ष्य भूमौ पतितं नरोत्तमं । अहीयमानञ्च बलेन कौरवं निशम्य भेदं सुदृढस्य वर्म्मणः ।
ततो मुहूर्त्तादुपलभ्य चेतनां प्रमृज्य वक्त्रं युधि मारुतात्मजः । धृतिं समालम्ब्य विवृत्य लोचने बलेन संस्तभ्य वृकोदरः
स्थितः । १२४५

इति श्रीमहाभारते शल्यपर्व्वणि गदायुद्धपर्व्वणि गदायुद्धे अष्टपञ्चाशोऽध्यायः ॥ ५८ ॥

॥ सञ्जय उवाच ॥ समुदीर्णं ततो दृष्ट्वा संग्रामं कुरुमुख्ययोः । तथाऽब्रवीदर्ज्जुनस्तु वासुदेवं यशस्विनं ।